

Sygn. akt V CNP 67/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie ze skargi W. M.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
w K. z dnia 9 sierpnia 2011 r., sygn. akt II C [...]

w sprawie z powództwa W. M.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Apelacyjnego w [...] i Prezesowi
Sądu Okręgowego w K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 czerwca 2014 r.,

**odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania; odstępuje od
obciążania powoda kosztami zastępstwa prawnego na rzecz
strony pozwanej.**

UZASADNIENIE

Powód wystąpił ze skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, tj. wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 sierpnia 2011 r. którym sąd ten oddalił powództwo o zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia za nadużycie prawa związane z nieodpowiednim przygotowaniem sali rozpraw.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego merytorycznego orzeczenia w zasadzie sądu drugiej instancji i wyjątkowo - w przypadku określonym w art. 424¹ § 2 k.p.c. - sądu pierwszej instancji, kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Skarga jest nie tylko środkiem nowym, ale i wyjątkowym. Zasadą bowiem jest, że prawomocność, tworzy nowy stan prawny pomiędzy stronami albo *erga omnes*, jak też sanuje wszelkie ewentualne naruszenia prawa, którymi orzeczenie jest dotknięte. Z tego względu jest środkiem wysoce sformalizowanym i wszystkie jej wymagania konstrukcyjne określone w art. 424⁵ § 1 k.p.c. należy interpretować ściśle.

Do tej kategorii wymagań należy uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Uwzględnienie bowiem skargi i stwierdzenie, że prawomocne orzeczenie jest niezgodne z prawem, ma charakter prejudykatu, gdyż stwarza możliwość dochodzenia od państwa odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez jego wydanie. Spełnienie tego wymagania polega na wskazaniu rodzaju i rozmiaru szkody. Wywód ten powinien także zawierać informację dotyczącą czasu jej powstania i określać związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem. Nie jest spełnieniem tego wymagania odwołanie się do szkody niesprecyzowanej kwotowo, hipotetycznej, czy też mogącej powstać w przyszłości (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05,

OSNC 2006 nr 1, poz. 16, z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141 i z dnia 27 października 2005 r., V CNP 28/05 niepublikowane).

Skarżący, mimo podjętej w tym zakresie próby, wymaganiu temu nie sprostał. Spełnienie wymogu uprawdopodobnienia nastąpi, gdy skarżący powoła nie tylko wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym orzeczeniem, a doznanymi wskutek jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powoła dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym (tak m.in.: postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06, niepubl.; z dnia 23 marca 2006 r., IV CNP 23/06, Biuletyn SN 2006, nr 6, s. 8).

Skarżący poprzestał na oświadczeniu o poniesieniu szkód w postaci uniemożliwienia podjęcia leczenia niezbędnego dla podratowania stale pogarszającego się stanu zdrowia oraz koniecznością podjęcia specjalistycznego leczenia poza granicami kraju wskazując kwotę 1.000.000 zł. Nie przedstawił jakichkolwiek skonkretyzowanych dowodów lub ich surogatów na okoliczność ich poniesienia. Brak jest przy tym uprawdopodobnienia istnienia związku przyczynowego pomiędzy kwestionowanym orzeczeniem a wyartykułowaną w taki sposób szkodą.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Uwzględniając trudną sytuację majątkową i osobistą powoda na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpiono od obciążania go kosztami zastępstwa prawnego w postępowaniu skargowym.